

Amazigh Ramdane At Mansour

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأَلْوَحَ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ ۖ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Mi d iu\$al Musa ar ugdud is, s wurrif akked lêemûa, inna: "ay d ucmit

wayen is iyi tneûfem, deffir iw! Teb\$am a d i\$iwwel lameô n Mass

nnwen"? Iveggeô tilewêin, iîêf gma s seg uqeôôu, ijebt it id \$uôes. Inna

d: "a mmi s n yimma, s tidep, iêqeô iyi ugdud, qôib iyi n\$an. Ur ssefôaê

icenga yissi. Ur iyi pparra seg ugdud imednas".